

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σχετικό κοινοτικό σήμα: Λεκτικό σήμα «BIO-CANISAN» — Αίτηση υπ' αριθ. 353896, για είδη των κλάσεων 5 και 31 (κτηνιατρικά παρασκευάσματα και ζωοτροφές)

Δικαιούχος του αντιταχθέντος κατά τη διαδικασία της ανακοπής σήματος: VETO-Centre

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος κατά τη διαδικασία της ανακοπής: Τα γαλλικά σήματα 1582968 «biocanina» (λεκτικό και εικονιστικό σήμα), για είδη των κλάσεων 5 και 31, και 1350892 «BIOCANINA», για είδη της κλάσεως 5

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών

Λόγοι της προσφυγής: Παράβαση του άρθρου 43, παράγραφος 2, τρίτη περίοδος, και άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94.

Προσφυγή-αγωγή των Richard J. Eagle, John G. Fanthome, Martin Gardener, Robert C. Walton, David Sands, Alexander Gaberscik, Beryl Marrs, Clifford Marren, Robert Felton, Carol Brickley, TF Atkins, Michael George Grant και Edward Junger κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 7 Μαΐου 2002

(Υπόθεση T-144/02)

(2002/C 169/74)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Οι Richard J. Eagle, John G. Fanthome, Martin Gardener, Robert C. Walton, David Sands, Alexander Gaberscik, Beryl Marrs, Clifford Marren, Robert Felton, Carol Brickley, TF Atkins, Michael George Grant και Edward Junger, εκπροσωπούμενοι από τον Daniel Beard, του δικηγορικού γραφείου Monckton Cambers, Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), άσκησαν στις 7 Μαΐου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 22ας Ιανουαρίου 2001·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να αποζημιώσει τους προσφεύγοντες-ενάγοντες για την απώλεια των αποδοχών και άλλων ωφελημάτων που προκλήθηκε από την παραβίαση του κοινοτικού δικαίου·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Όλοι οι προσφεύγοντες-ενάγοντες εργάζονταν, στο πλαίσιο του προγράμματος JET, ως μισθωτοί ή εργολήπτες σε εταιρίες του Ηνωμένου Βασιλείου. Κατά τους προσφεύγοντες-ενάγοντες, ωστόσο, έπρεπε να είχαν προσληφθεί από την Επιτροπή ως έκτακτοι υπάλληλοι, καθόσον αποτελούσαν μέρος της ομάδας του προγράμματος JET.

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες υποστηρίζουν ότι η μη πρόσληψή τους ως εκτάκτων υπαλλήλων από την Επιτροπή αντίκειται στις κανονιστικές πράξεις που διέπουν το πρόγραμμα JET και συνιστά υπέρβαση εξουσίας. Κατά τους προσφεύγοντες-ενάγοντες, οι διέπουσες το πρόγραμμα JET διατάξεις δεν προβλέπουν τη δυνατότητα προσλήψεως του προσωπικού που εργάζεται στην ομάδα του προγράμματος JET μέσω εξωτερικών συνεργατών.

Περαιτέρω, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες υποστηρίζουν ότι υπέστησαν δυσμενή διάκριση εκ μέρους της Επιτροπής, καθόσον στους προσφεύγοντες-ενάγοντες επιφυλάχθηκε λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση από εκείνη των ατόμων που απασχολήθηκαν από την Επιτροπή και τα οποία ουσιαστικά εκτελούσαν παρόμοια καθήκοντα στο πλαίσιο του προγράμματος JET.

Προσφυγή της Sunrider Corporation κατά του Γραφείου Εναρμόνισης της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 15 Μαΐου 2002

(Υπόθεση T-156/02)

(2002/C 169/75)

(Γλώσσα διαδικασίας: καθοριστέα σύμφωνα με το άρθρο 131, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας — Γλώσσα στην οποία συντάχθηκε η προσφυγή: η γερμανική)

Η Sunrider Corporation, με έδρα στο Torrance (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενη από τον Rechtsanwalt A. Kockläuner, άσκησε στις 15 Μαΐου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Ενώπιον του τμήματος προσφυγών εμφανίστηκε επίσης η Friesland Brands B.V., με έδρα στο Leeuwarden (Κάτω Χώρες):

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει μερικώς την από 21 Φεβρουαρίου 2002 απόφαση R 34/2000-1 του πρώτου τμήματος προσφυγών κατά το μέτρο που υποχρεώνει την προσφεύγουσα να καταβάλει το ήμισυ των εξόδων της ενστάσεως και τα δικά της έξοδα στις διαδικασίες ενστάσεως και προσφυγής·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζήτησε από το Γραφείο εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) την καταχώριση του λεκτικού σήματος «METALBALANCE 44» για προϊόντα των κατηγοριών 5 και 29 (αριθμός αιτήσεως καταχωρίσεως 155747). Η Friesland Brands B.V. υπέβαλε ένσταση κατά αυτής της καταχωρίσεως. Αυτή η ένσταση στηριζόταν στην ύπαρξη διαφόρων εθνικών και διεθνών σημάτων, μεταξύ άλλων στα «BALANCE», «BALANS», και «FRIESISCHE FLAGGE BALANCE» ιδίως για προϊόντα των κατηγοριών 5 και 29.

Βάσει της εξώδικης συμφωνίας της με την ενιστάμενη, η προσφεύγουσα περιόρισε το ευρετήριο των προϊόντων με τη διαγραφή ορισμένων προϊόντων της κατηγορίας 29. Η ενιστάμενη απέσυρε στη συνέχεια την ένστασή της, αλλά ζήτησε την έκδοση αποφάσεως ως προς τα έξοδα.

Το τμήμα ενστάσεων έκρινε ότι η προσφεύγουσα θα έφερε τα έξοδα της ενστάσεως. Το τμήμα προσφυγών ακύρωσε αυτή την απόφαση και υποχρέωσε κάθε διάδικο να φέρει τα έξοδά του στις διαδικασίες ενστάσεως και προσφυγής.

Η προσφεύγουσα στρέφεται κατά αυτής της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών και ισχυρίζεται ότι εφαρμοστέα είναι κυρίως όχι η διάταξη του άρθρου 81, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94⁽¹⁾, αλλά η ειδική ρύθμιση του άρθρου 81, παράγραφος 4. Επίσης, το καθού παραγνώρισε θεμελιώδη μέτρα συγκρίσεως και δεν τήρησε την αρχή της αναλογικότητας.

Επιπλέον, το καθού προέβη, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, σε εσφαλμένη εφαρμογή των μέτρων σταθμίσεως του άρθρου 81, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με την παράγραφο 2, του κανονισμού 40/94. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, αυτή η ρύθμιση έχει την έννοια ότι απόφαση σχετικά με τα έξοδα πρέπει να εκδίδεται όταν ανταποκρίνεται σε γενικές σταθμίσεις με γνώμονα την επιείκεια και το δίκαιο.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1993 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Διαγραφή της υποθέσεως T-203/00⁽¹⁾

(2002/C 169/76)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 25ης Φεβρουαρίου 2002, ο Πρόεδρος του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-203/00, Beemsterboer Coldstore Services B.V. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 302 της 21.10.00.

Διαγραφή της υποθέσεως T-309/00⁽¹⁾

(2002/C 169/77)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 17ης Απριλίου 2002, ο Πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-309/00, S.A. Cimenteries CBR κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 335 της 25.11.00.

Διαγραφή της υποθέσεως T-14/02⁽¹⁾

(2002/C 169/78)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 9ης Απριλίου 2002, ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-14/02, Agrofair Benelux BV κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 109 της 4.5.02.